वभ्राम दम्भइर्शमे श्रमुभ्यइर्त्तपःखेदयोरुदित्वात् पूक्लिश्युदित इति वेम् कृतीशपछिदि नृत्यनृत्ये अनयोर्नृत्कृदिति वेम्॥ ४२॥

पारं जिगमिषन् सोऽथ पुनरावर्त्स्यतां द्विषां। मत्त द्विरदवद्रेमे वने लङ्कानिवासिनां॥ ४३॥

ज०म० पारमित्यादि। अथ सकपिर्द्विषां पारं जिगमिषन् गन्तुमिछन् गमेरिट्परस्मैपदेषु पुनरावर्त्स्यतां प्रतीपीभविष्यतां नवृद्भ्य इतीट्प्रतिषेधः वृद्भ्यःस्यसनोरिति परस्मैपदं लङ्कानिवासिनां वने मत्तद्विरदइव रेमे क्रीडितवान्॥ ४३॥

भ० पारमित्यादि। अथानन्तरं सहनूमान् पुनरावर्त्स्यतां प्रत्यागमिष्यतां लङ्कानिवासिनां द्विषां शत्रूणां पारमन्तं गन्तुं इच्छुः सन् वने मत्तहस्तीव रेमे क्रीडति स्म गमोऽमेसइति गच्छतेरिम् वृद्भ्योनेम्पेइति वृतेर्नेम् अतएव पं॥ ४३॥

यद्यकल्प्स्यदभिप्रायोयोद्धुं रक्षःपतेः स्वयं। तमप्य कर्त्स्यमद्याहं वदन्नित्यचरत्कपिः॥ ४४॥

ज०म० यद्येत्यादि। रक्षःपतेः रावणस्य स्वयं योद्धुं यद्यभिप्रायोऽकल्प्स्यत् समपत्स्यत् तासिचकपइति चकारात् स्यकारेच नेट् तदा तमप्यहमकर्त्स्यं उत्सारयामि अहमद्येति एव वदन् कपि